

Tilskudet nedsat til 38,000 Rbd., hvilket er det, vi nu have for os, dog saaledes at Tilskudet bliver 40,000 Rbd., naar Vicepolitidirektørens Post bortfalder. Dette er altsaa den Sum, der for Niebliffet er Tale om, at Staten skal hbe for dermed at dække sin Part af Omkostningerne ved Politii og Arrestvæsenet. Det blev ved første Behandling af nærværende Lovudkast af et æret Medlem (S. Jørgensen) gjort gjældende, at han fandt, at Loven allerede af den Grund, at den paalagde Staten en saa stor Byrde, burde forkastes, og han udtalte løst her, at paa den Maade vilde Staten komme til at udrede „næsten en halv Tønde Gulb“ som Tilskud til Politiet. Men 38,000 Rbd. er nu sjenstynlig ikke en halv Tønde Gulb; der fattes hele 12,000 Rbd. deri. Men dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at 38,000 Rbd. ingenlunde betegner en heelt ny Sum, som Statskassen nu kommer til at udrede. Allerede nu udreder Staten en temmelig bethdelig aarlig Sum til Kjøbenhavns Kommune, sjsjndt Forholdet er saa indviklet, at det er meget vanskeligt at komme til en klar Ansfsuelse om, hvilken Sum der egentlig for Tiden hdes af Staten. En Dpgjørelse, som en æret Rigsdagsmand har havt den Godhed at gjøre for mig efter Finantsloven for indværende Aar, synes at vise, at Statskassen nu hder omtrent 25,000 Rbd. til Politiet. Herefter er Forøgelsen altsaa kun omtrent 13,000 Rbd. Efter den Beregning, som selve den Kommission, der var nedsat derom, og hvis Betænkning er afgiven den 18de December 1860 har gjort, er Statskassens forøgede Udgift ialt 18,000 Rbd., idet Staten nemlig nu hder 20,000. Men samtidsigt med, at Statens Tilskud forøges med 13 eller 18,000 Rbd., voxer ogsaa hele Udgiften til Politiet fra 108,000 til 151,000 Rbd. Det vil altsaa sees, at Statskassens Tilskud vel bliver forøget, men at tillige Kommunens Udgifter stige i en bethdelig Grad, og jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at efter den Forudsætning, som er udtalt, og som jeg troer, at man her bør holde fast ved, er det Tilskud, som Staten herefter skal hde, en endelig Dpgjørelse med Kommunen, saa at der ikke kan stilles nye Forbringinger fra dennes Side, om det end maatte vise sig, at den opstillede Politistyrke

ikke er tilstrækkelig til Tjenestens Baretagelse. I den Henseende kan jeg ikke andet end beklage, at den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forleden udtalte, at dersom Politiet kostede mere end beregnet, vilde Kommunen atter vende tilbage hertil; jeg frygter for, at dette vil blive opfattet som en Andbising eller Dymuntring til at komme her tilbage. Jeg troer, at der er Grund til atter og stærkt at fremhæve, at naar Staten gaaer ind paa at hde de 38,000 Rbd., saa er dette en endelig Dpgjørelse. Kommunen vil ikke være berettiget til at kræve yderligere Tilskud af den, medmindre vi skulde komme til det Punkt, at de almindelige Forudsætninger, der ligge til Grund for denne Affindelse, og Pengenes almindelige Værdi bleve saa væsentlig forandrede, at Kommunen i Retssikkerhedens Navn kunde gjøre en større Fordring end den, her er Tale om. Altsaa er Forøgelsen for Statskassen høist 18,000 Rbd. og den vil ikke blive Mere, selv om det skulde vise sig — og det vil ganske sikkert vise sig — at Politistyrken er for lavt beregnet, og at man ikke ganske ubethdeligt — jeg kan ikke sige hvormeget — maa forøge Antallet, navnlig af Betjentene paa det laveste Trin; de 210 Konstabler ville sandsynligvis ikke være tilstrækkelige, men hvad der mere skal til, maa Kommunen selv udrede. De ærede Medlemmer ville altsaa ved Afstemningen erindre, at det ikke er en Byrde af 38,000 Rbd., som lægges paa Statens Skuldre, men i det Høieste af 18,000 Rbd.

Lægges der saaledes særdeles Vægt paa, at det er en endelig Afgjørelse, maa deraf imidlertid ogsaa følge, som en rimelig og billig Fordring fra Kommunens Side, at det opfattes som et fast aarligt Tilskud. Man vil see, at der er stillet et Forslag under Nr. 40 af et Mindretal af Udvalgets Medlemmer, som gaaer ud paa at forandre Lovens Udtryk om det faste aarlige Tilskud og at indsætte istedet, at Justitsministeren „aarlig skal opføre“ paa Forslaget til Finantsloven den omhandlede Sum. I Realiteten troer jeg ikke, at der er nogen Meningsforskjellighed mellem Udvalgets Fleertal og Mindretal. Jeg troer, at begge ere enige om, at efterat denne Dpgjørelse har fundet Sted, saa maa der ganske eiendommelige